

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3379/2024
23.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца-противтужених АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Бајазит, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца Индустрије грађевинског материјала „Опека“ д.о.о Смедеревска Паланка, чији је пуномоћник Миланка Југовић, адвокат из ..., ради накнаде штете по тужби и исплате отпремнине по противтужби, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2135/24 од 30.05.2024. године, у седници одржаној 23.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2135/24 од 30.05.2024. године, става првог и трећег изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 124/21 од 27.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужилаца-противтужених, као правних следбеника пок. ГГ бив. из ..., да им тужени-противтужилац солидарно на име накнаде погребених трошкова за сахрану покојног ГГ, бившег из ..., исплати укупан износ од 35.726,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.12.2017. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцима-противтуженима на име нужних парничних трошкова овог спора исплати укупан износ од 964.125,00 динара, са законском затезном каматом обрачунатом почев од дана извршности па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци-противтужени да туженом-противтужиоцу на име накнаде парничних трошкова исплате укупан износ од 303.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2135/24 од 30.05.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, у ставу првом изреке, тако што је усвојен тужбени захтев тужилаца-противтужених, којим су тражили да суд обавезе туженог да на име накнаде погребних трошкова за сахрану сада покојног ГГ исплати износ од 35.726,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.12.2017. године, до исплате. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца-противтужених и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке. Ставом трећим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију против става првог и трећег изреке, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) Врховни суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су правни следбеници сада покојног ГГ, који је био радник туженог, и то тужила АА, супруга, а тужиоци ББ и ВВ, син и ћерка. Покојни Жоворад је био радник туженог све до 28.07.2003. године, када му је отказан уговор о раду, као технолошком вишку, због чега је покренуо радни спор ради поништаја тог решења. У току трајања радног спора је преминуо ...2007. године, а поступак су наставили његови правни следбеници, овде тужиоци. Спор је окончан правноснажном пресудом Апелационог суда Гж1 6127/13 од 14.11.2014. године, којом је поништено решење о отказу, као незаконито. Тужиоци су тражили и накнаду погребних трошкова за сахрану.

Код утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужилаца јер тужиоци нису доказали висину трошкова погребних услуга.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, тако што је усвојио тужбени захтев тужилаца сходно чл. 62. и 33. Колективног уговора туженог бр.47 од 30.10.2006. године и чл. 154. и 155. Закона о облигационим односима, закључивши да тужиоцима, као супружнику и деци преминулог, припада право на тражену накнаду погребних трошкова, јер је пок. ГГ био запослен код туженог у моменту смрти, с обзиром да је правноснажном одлуком Апелационог суда Гж1 6127/13 од 14.11.2014. године утврђено да му је незаконито престао радни однос. Висина накнаде је одређена имајући у виду извештај Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање о утврђивању висине накнаде погребних трошкова за 2017. годину.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је правилно применили материјално право.

Одредбом члана 62. Колективног уговора туженог број 47 од 30.10.2006. године, прописано је да у случају смрти запосленог, члановима његове уже породице припада накнада трошкова погребних услуга, а запосленом у случају смрти члана уже породице (под члановима уже породице сматрају се брачни друг и деца). Чланом 33. Општег колективног уговора прописано је да је послодавац дужан да запосленом исплати накнаду трошкова погребних услуга у случају смрти члана уже породице, а члановима уже породице у случају смрти запосленог, у висини трошкова погребних услуга.

У конкретном случају, тужиоци, као брачни друг и деца покојног ГГ, у смислу чл. 62. и 33. Колективног уговора туженог, имају право на накнаду трошкова погребних услуга, јер је у моменту смрти, покојни ГГ био запослен код туженог, с обзиром да је одлуком Апелационог суда Гж1 6127/13 од 14.11.2014. године утврђено да му је радни однос престао незаконито, и то у висини која је утврђена на основу извештаја Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање. Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом члана 165. ЗПП.

Тужени већим делом у ревизији оспорава чињенично стање што не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП. Такође, тужени у ревизији понавља жалбене наводе који су били предмет оцене другостепеног суда, за које је тај суд дао јасне и правилне разлоге које ревизијски суд прихвата.

Тужени није успео у ревизијском поступку због чега му, сагласно одредби члана 153. ЗПП, не припадају трошкови ревизијског поступка.

Из изнетих разлога на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић